

Namaste Gandakin kummi!

Kevät on ollut koronapandemian takia poikkeuksellista aikaa. Olemme tilanteessa, jossa meillä on paljon kysymyksiä, mutta hyvin vähän varmoja vastauksia. Erityisesti tilanteen tekee ennen kaikkea se, että tämä koskettaa kaikkia ihmisiä ympäri maailmaa, myös Nepalia. 24.3., kun maassa oli vahvistettu vasta kaksi koronatapausta, hallitus määräsi maahan "lock-downin"; ihmiset määrättiin pysyttelemään kodeissaan, vain välttämättömillä ruoka- tai lääkeostoksilla on ollut lupa käydä. Koulut oli suljettu jo edellisellä viikolla – juuri, kun peruskoulun päättävän 10. luokan valtakunnallisten

Gandakin kampusalue on hiljentynyt, kun kaikki oppilaat ovat palanneet koteihinsa. (Kuva: Janne Juhaninmäki)

päätökokeiden (SEE, Secondary Education Examination) olisi ollut määrä alkaa. Myös Suomen lukiota vastaavien 11. ja 12. luokan sekä monien yliopistokurssien lukuvuoden loppukokeet jäivät pitämättä. Opiskelijat ovat joutuneet koko kevään jännittämään, milloin kokeet pidetään vai pidetäänkö. Vasta 10.6. hallitus teki lopulta päätöksen SEE-kokeista: niitä ei tänä vuonna järjestetä ollenkaan vaan loppuarvosanat määräytyvät koulun oman arvion perusteella.

Kaiken kaikkiaan rajoitustoimet ovat olleet Suomea tiukemmat. Ruokakaupoissa on saanut käydä vain tiettyinä ajankohtina, muuten ulkona liikkumista on rajoitettu tiukasti. Kaikista liikkumisrajoituksista huolimatta

vahvistettujen koronatapausten määrä lähti nopeaan nousuun toukokuun puolenvälin tienoilla. Eteläisessä naapurimaassa Intiassa siirtotöissä olleita ja siellä työttömäksi jääneitä nepalilaisia on palannut kotimaahan kymmeniä tuhansia ja vaikka heille on yritetty järjestää karanteenipaikkoja, ovat haasteet olleet köyhälle maalle ylivoimaiset. Monin paikoin huonosti varustetuista karanteenikeskuksista on tullut tartunnan leviämisen keskuksia. Myös suurin osa koronaan suoraan

liitetyistä kuolemista (11.6. mennessä 15) on tapahtunut karanteenikeskuksissa – usein taustalla on ollut joku perussairaus, joka keskuksen keuhkoissa oloissa on jäänyt hoidotta. Suomesta poikkeavaa on kuitenkin se, että valtaosa vahvistetuista koronataapauksista on tähän mennessä ollut täysin oireettomia. Paljon suurempaa kuolleisuutta ovatkin kesäkuun puoleen väliin mennessä aiheuttaneet koronan vastaiset toimet kuin virus itse. Lasten vakava aliravitsemus on jo lisääntynyt, rokotuksia on jäänyt antamatta, terveydenhuoltopalveluihin ei liikkumisrajoitusten vuoksi pääse tai niitä ei ole tarjolla kaiken huomion kohdistuessa pandemian hallintaan jne.

Myös pandemian taloudelliset seuraukset Nepalille ovat valtavat. Elinkeinoelämän lähes täydellinen pysäyttäminen johti välittömästi päiväpalkalla tai pienyrityksillä itseään ja perhettään elättävien ahdinkoon ja rajoitusten kestänyt yli 2 ½ kk monet kuukausipalkkaisetkin ovat jääneet ansioitta. Maalle elintärkeä turismi tukahtui pandemian myötä jo alkuvuodesta. Sadat tuhannet ulkomailla olevat siirtotyöläiset ovat menettäneet työnsä ja vain odottavat, koska pystyvät palaamaan kotimaahansa. Siirtotyöläisten rahalähetykset ovat jo vuosia muodostaneet 25-30% kaikista kotitalouksien vuosituloista.

Gandakin koulu on tyhjentynyt oppilaista, jokainen on matkannut kotiinsa tai sukulaisilleen. Tavallisesti huhtikuussa päättyvä kouluvuosi loppui muutaman viikon etujassa eikä vielä ole tietoa, milloin lähiopetus päästään uudelleen aloittamaan. Tilanteen pitkittyessä Nepalissakin - myös Gandakissa - on alettu järjestää etäopetusta internetissä. Mutta arvata saattaa, että useimpien kummioppilaidemme kodeissa mahdollisuutta etäopiskeluun osallistumiseen tuskin on. Uusien stipendioppilaiden

valtakunnalliset kokeet ehdittiin pitää yhdeksässä eri keskuksessa ennen koulujen sulkemista, muiden uusien 4.-luokkalaisten valintakoe on vielä kesäkuussakin pitämättä. Ja kun lapset aikanaan palaavat kouluun, he ovat siirtyneet seuraavalle vuosiluokalle. 10. luokan päättäneet, jotka eivät pystyneet suorittamaan peruskoulun päättökoetta, saavat nyt arvosanansa suoraan koululta. Koulukohtaiset arvosanat eivät ole samalla tavalla vertailukelpoisia kuin valtakunnallisten kokeiden tulokset eikä vielä ole varmuutta siitä, miten 11. ja 12. luokille siirrytään tässä tilanteessa. Niille, jotka jatkavat Gandakissa, ongelmaa tuskin tulee, mutta ne, jotka ovat tässä vaiheessa siirtymässä toisiin kouluihin ovat hankalammassa tilanteessa. Toisaalta Gandakin hyvä maine useimpiin muihin kouluihin verrattuna varmaankin tasoittaa myös heille tien haluamaansa jatko-opiskelupaikkaan. Sama koskee 12. luokan päättäneitä, jotka suunnittelevat jatko-opintoja. 11. ja 12. luokkien loppukokeiden osalta ei ole vielä tehty mitään päätöstä. Lähetykseuran kummioppilaista 10-luokkalaisia on kuusi ja 11-12-luokkalaisia viisi.

Vuonna 2019 Lähetykseuran osittaisen tuen piirissä oli 46 oppilasta. Heistä 39 opiskeli peruskoululuokilla 4-10, 5 lukioluokilla 11-12 ja kaksi suoritti jatko-opintoja koulun teknillisessä yliopistossa (Gandaki College of Engineering and Science). Kummioppilaistamme 8 on dalit-taustaisia (alakastisia), 18 kuuluu johonkin maan kymmenistä etnisistä vähemmistöistä, 10 kummioppilaalla vain toinen vanhemmista on elossa ja 5 on täysorpoja. Kaikki tulevat köyhistä kodeista ja osa Nepalin syrjäisistä piirikunnista jopa useiden päivien matkan takaa.

Evan haluaisi olla isona vaikuttaja. (Kuva: Janne Juhaninmäki)

Kummioppilaidemme kuulumisia

Jaamme tässä kirjeessä muutamien kummioppilaidemme kuulumisia, joita on kerätty jo ennen vallitsevan tilanteen alkua ja koulujen sulkemista.

Pian 13 vuotta täyttävä Eva Rai opiskelee seitsemännellä luokalla. Evan äiti on syntyperältään tiibetiläinen. Tästä syystä isän suku ei ole häntä oikein koskaan hyväksynyt. Suku syytti myös äitiä ja Evaa siitä, että isä halvaantui samoihin aikoihin kuin Eva syntyi. Lapsi oli heidän mukaansa tuonut huonoa onnea. Eva oli 4-vuotias, kun isä kuoli.

Eva on kiitollinen suomalaisille tukijoilleen. “Heidän ansiostaan olen päässyt tähän kouluun, joka on kuin taivas. Aikuisena haluan itsekin auttaa muita lapsia, niin kuin minua on autettu.” Eva haaveilee poliitikon urasta. “Haluan tehdä töitä sen eteen, että kaikki lapset pääsisivät hyviin kouluihin.” Ja on Evalla toinenkin haave: “Unelmani on, että voisin tehdä äitini hyvin onnelliseksi. Olen hänestä niin ylpeä.” Evan äiti on töissä hotellissa Pokharan

turistialueella, Lakesidella; on helppo arvata, että lukemattomien muiden tavoin hänkin on tällä hetkellä lomautettuna.

14-vuotias Bipina Pariyar nauttii koulunkäynnistä Gandakissa. Hänen suosikkiaineensa on matematiikka, jossa hän auttaa myös koulukavereitaan. Alakastisen Bipinan isä on bussikuski, äiti hoitaa kotona 6- ja 4-vuotiaita pikkusisaruksia. Bipina käy pidemmällä lomilla kotonaan, jonne matkustamiseen kuulu kellonympärys. Siellä hän tykkää leikkiä pikkusiskon ja -veljen kanssa.

Lahjakas Bipina haki kouluun kyläkoulun ensimmäisten luokkiensa opettajan suosituksesta. Hän tuli kouluun enonsa saattamana, vanhemmat ovat sittemmin käyneet koululla myös useamman kerran. "Olin aluksi ihan sekaisin, kun koulun alue oli niin valtava!" Bipinan vanhemmat ovat käyneet peruskoulua, isä 6. luokkaan ja

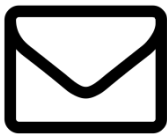
äiti 10. luokkaan saakka mutta Bipina tähyää pidemmälle jatko-opintoihin. Tulevaisuus on 8-luokkalaiselle kuitenkin vielä avoin. "Aikuisena haluan auttaa vammaisia lapsia ja tukea heitä. Olen nähnyt kotikylälläni useita vammaisia."

Kiitos tuestasi kummi! Toivotamme sinulle valoisia kevätpäiviä!

Terveisin

Elina Lind sekä Janne Juhaninmäki

elina.lind@felm.org

Felm / Kummiposti
G.P.O. 8975 E.P.C. 2250
Kathmandu, Nepal

Seuraa Facebookissa:
facebook.com/suomenlahetykseuranepalissa
(toimii myös ilman tunnuksia)

Kummina olet korvaamaton – kutsu ystäväsikin!

Suomen Lähetysseura, PL 56, 00241 Helsinki, puh. 09 12971

kummit@suomenlahetykseura.fi www.suomenlahetykseura.fi/kummit